

Eu omul

AlinD

Scriam tot timpul poezie,
Cu un avânt, de, suflet răzgâiat,
Să scot din mine apriga dorință,
De oameni să fiu ascultat

Nu am pretenții, arogante, de poet
Și-n subsolurile frazei, nu sondez
Când demonul creației apare,
Pe albe foi eu îl exorcizez

Mi-am pus pe pagini și iubirea,
Durerea sentimentelor complexe
Lăsând în urmă-mi ploaie de petale
Cu lacrimi ferecate-n texte

Voi scrie fără de pretenții
Pe-altarul foilor, mă voi sacrifica
Cât pot și cât mai am în suflet
Voi scrie cu cenușa mea!